SHANTI-mei 2018 nummer 5, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING
Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en
algemene broederschap door vergelijkende
studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent.

KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
- **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
- **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht.
Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing
maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.

Meer info: **https://www.ts-belgium.be/nl/ -- www.theosofiegent.be**

Maandagen	mei 2018
07/05	Cursus Theosofie. Het fysieke en etherische leven. Sabine van Osta
14/05	Lezing: Rudolf Steiner. Ivan De Wilde.
21/05	GEEN SAMENKOMST. Pinkstermaandag
28/05	Boekbespreking: 'Het Goddelijk Plan'. Barborka deel 1.

In dit nummer

Graancirkels en hun boodschap. – D. Pratt. Deel 1. 2

Ethiek in de moderne wereld. – D. Audoin 13

Graancirkels en hun boodschap. Deel 1

David Pratt

1. Inleiding

Over de hele wereld verschijnen ieder jaar zo'n 150 tot 300 geometrische figuren van platgetrapte gewassen in de velden. Op elk continent, in meer dan 50 landen, werden ze aangetroffen, maar de meerderheid verscheen in het zuiden van Engeland. Sinds de vroege jaren negentig zijn de originele eenvoudige cirkels ontwikkeld tot enorme, ingewikkelde, geometrische patronen van een prachtige precisie en schoonheid. De meeste verschijnen in tarwevelden, gerst- en oliekoolzaad, maar ook in roggehaver, vlas, maïs, suikerriet, erwten, aardappelen, zonnebloemen, gras, fruitbomen, rijstvelden, sneeuw en ijs.

In de loop der jaren werden gewasformaties toegeschreven aan verschillende gewone oorzaken, zoals: dronken personen bewapend met touw en planken, onstuimige jonge boeren, ontgoochelde kunststudenten, journalisten zonder job, overcompensatie van meststoffen, interferentie van mobiele telefoons, kibbelende vogels, meetkundig begaafde koeien en bronstige egels. Alhoewel het algeheel publiek, de massamedia en de wetenschappelijke instellingen, de neiging hebben om het hele fenomeen te verwerpen als het werk van menselijke grappenmakers, is er een sterke aanduiding dat een onverklaarde kracht en intelligente leiding aan het werk is.

2. De Doug en Dave oplichterij

Op 9 september 1991 verscheen in de Britse tabloid een frontpaginaverhaal met als titel: 'De mannen die de wereld bedrogen'. Het verhaal beweerde dat alle gewascirkels in Engeland het werk waren van twee gepensioneerden, Doug Bower en David Chorley, respectievelijk 67 en 62 jaar oud. Hun gereedschap omvatte een vier voet plank hout en een bol koord, samen met een stukje metaaldraad waaraan een honkbalpet bungelde om als observatieapparaat te dienen, waardoor ze perfecte rechte lijnen construeerden om in de nacht op dit verre voorwerp te kunnen richten!

In gebieden waar dubbele zijlijnen voorkomen, die elkaar niet overlappen en afkomstig zijn van tractoren tijdens het besproeien van de gewassen, zeiden de broers dat ze dan in zo'n zijlijn stonden en dan in het gewas sprongen om het plat te drukken. Dit zou dan een sprong zijn van maximaal 35 voet (10.668 m). Een olympische prestatie!

Zij verhaalden dat het idee om graancirkels te maken bij hun opkwam in 1978 na een saaie avond in de kroeg en hun enige motief was om eens 'lol' te hebben. Niet alleen werden ze nooit op heterdaad betrapt maar hun vrouwen hadden nooit hun nachtelijke afwezigheid opgemerkt.

De graancirkel van Doug en Dave.

3.Evolutie graancirkels

Toen Doug en Dave beweerden het graancirkelfenomeen te hebben uitgevonden als een grap in 1978, wisten ze niet dat er bijna 300 gedocumenteerde graancirkels dateerden van vóór hun vermeende daden. Er zijn sporadische meldingen van graancirkels die in de 20e eeuw in Engeland worden aangetroffen.

Maar eigenlijk waren er al berichten die eeuwen teruggaan. In de 16de en 17de -eeuwse folklore vinden we verhalen over feeën en elfen die in de velden al dansend in cirkels rondliepen en aangestampt gras achterlieten. De vroegste weergave van een gewascirkel komt voor in een houtsnede uit 1678, die de 'Mowing Devil' beschrijft, afbeelding van een afgeplatte cirkel in een haverveld.

The Mowing-Devil:
Or, Strange NEWS out of
Hartford-ſhire.
Being a True Relation of a Farmer, who Bargainitt
with a Poor Widow, about the Cutting down Three Half
Acres of Oats, upon the Mower's asking too much, the Far
mer swore, That the Devil should Mow it, rather than He
And to it he fell out, that very Night, the Crop of Oat
Done's as if it had been all of a Flame, but next Morning
appear'd so neatly Mow'd by the Devil, or some Infernal Spi
rit, that no Mortal Man was able to do the like.
Also, How the said Oats ly now in the Field, and the Owner
has not Power to fetch them away.

De maaiende duivel.
bron: Wikipedia

Het verhaal erachter is een boer uit Hertfordshire die weigerde het bedrag te betalen dat gevraagd werd door een bepaalde maaier. Hij mompelde dat hij liever de duivel de haver liet halen. Gedurende de nacht werden vreemde geluiden gehoord en lichten gezien en de volgende ochtend vond de boer een deel van zijn gewas in keurige cirkels liggen.

In 1686 publiceerde een Britse wetenschapper, Robert Plot, een boek met de titel 'A Natural History of Staffordshire', het bevatte verslagen over geometrische gebieden van platgetrapt gewas die werden aangetroffen op zowel akkerland als weiland. Hij beschrijft niet alleen cirkels, maar ook spiralen en vierkanten binnen ringen, tót 150 voet dwars (45.72 m) Hij meldt dat de grond onder hen veel losser en droger was dan normaal, een witachtige, muffe grijze substantie, zoals in beschimmeld brood en wat soms ook op planten wordt aangetroffen. Hij veronderstelde dat de figuren werden ontworpen door exploderende bliksem uit wolken.

Robert Plot.
Bron: Wikipedia

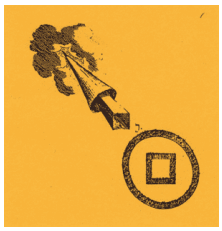

Graancirkel van R.Plot.

In juli 1880 publiceerde het wetenschappelijke tijdschrift 'Nature' een brief van een wetenschapper die het aantreffen beschreef van meerdere cirkelvormige gebieden van platgetrapte tarwe op een boerderij in Zuid-Engeland. Hij suggereerde dat ze het resultaat waren van een orkaan.

In de eerste helft van de 19de eeuw waren er sporadische meldingen van eenvoudige graancirkels vooral in Zuid-Engeland. Plattelandsmensen beschouwden het vaak als slechte voortekenen en het werk van helse geesten. Sinds de late jaren 1970 is het aantal cirkels dramatisch toegenomen in de zuidelijke Engelse graafschappen Wiltshire en Hampshire en de ontwerpen zijn steeds meer in detail uitgewerkt. Enkele wervelde cirkels maakten plaats voor meerdere cirkels, soms onwillekeurig gerangschikt.

Het eerste vijftal (een cirkel omringd door vier kleinere, gelijkmatig verdeelde satellietcirkels) verscheen in 1978. Later verschenen vijftallen met ringen die hun buitenste satellieten verbinden, waardoor 'Keltische kruisen' ontstonden. Cirkels met meerdere concentrische ringen eromheen begonnen ook te verschijnen.

Een vijfvoudige graancirkel Beckhampton, Wiltshire, 3 augustus 1988.

Drievoudige ringen, Warminster, Wiltshire, juli 1990. Opmerking, de schijnbaar willekeurig geplaatste mini-cirkels of kartets, is een gemeenschappelijk kenmerk uit de begindagen.

In 1990 zag men de eerste afbeeldingen, bestaande uit lange kettingen van cirkels, ringen, rechthoeken, rechte lijnen en drietanden, 'sleutels' of 'klauwen'. Walvissen, dolfijnen en insecten begonnen het volgende jaar te verschijnen. Inkepingen in het gewas komen voor in 1994 en bevatten tekstballonnen, die verenigd met halvemanen overgaan in figuren gelijkend op spinnen en schorpioenen.

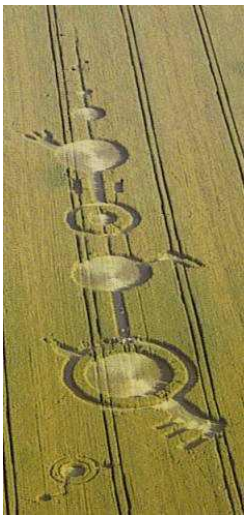

Alton Barnes, Wiltshire, 11 juli 1990. Dit enorme figuur won wereldwijd publiciteit en trok duizenden bezoekers. (Foto hiernaast)

In datzelfde jaar zag men ook voor het eerst astronomie gerelateerde inkepingen, waaronder melkwegstelsels, planeetgordels en planeetkringen. Sinds de late jaren 1990 ontwikkelden de formaties zich tot spectaculaire en ongelooflijk complexe geometrische ontwerpen of mandala's. Zevenvoudige geometrie verscheen voor het eerst in 1998, negenvoudige geometrie in 1999, elfvoudige geometrie in 2000 en dertienvoudige geometrie in 2003. Sinds 1999 hebben verschillende graancirkels de illusie gecreëerd dat ze driedimensionaal zijn.

Wereldwijd werden er meer dan 10.000 graancirkels gedocumenteerd. Meer dan 700 verschenen in 1991. Van de 229 gerapporteerde formaties uit de hele wereld in 2004, verscheen 33,9% in Engeland, waar graancirkels de neiging hebben om zich te groeperen rond heilige megalithische sites, zoals Stonehenge, Avebury en Silbury Hill. Andere landen met graancirkels waren Duitsland (13,2%), de VS (9,2%), Tsjechië (8,4%) én Italië (8,4%).

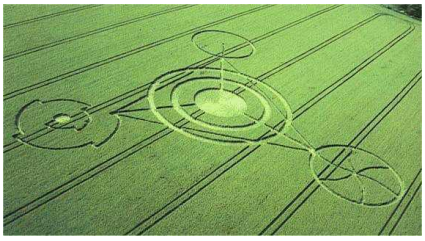

Tetrahedron (regelmatig viervlak) Barbury Castle, Wiltshire, 17 juli 1991.

De dag nadat het verscheen, publiceerde een Britse krant een foto met de koptekst, *'leg dat eens uit'*. De oppervlakte van de centrale cirkel is gelijk aan de som van de gebieden van de drie kleine ronde vormen op de punten van de driehoek: 9,5 vierkante meter (zie hoofdstuk 12 voor de betekenis).

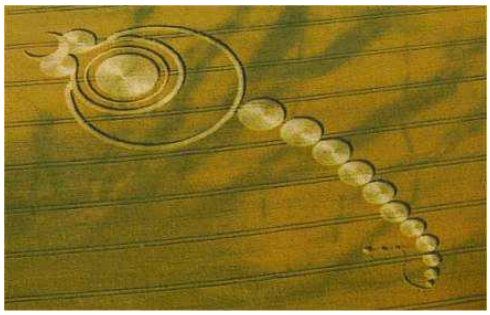

'Schorpioen' of 'Libelle', Bishops Cannings, Wiltshire, 15 juli 1994.

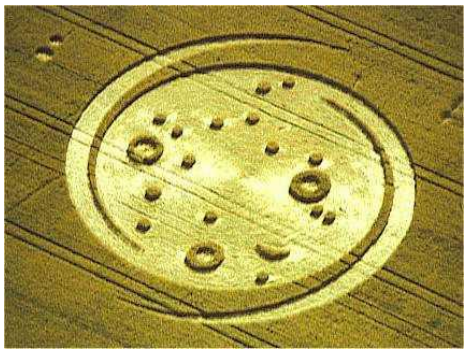

Ontwerp uit de Melkweg, West Stowell, Wiltshire, 23 juli 1994. Het is uitgebeeld naar en combinatie van de planeten in het sterrenbeeld Walvis, die plaatsvond in April 2000.

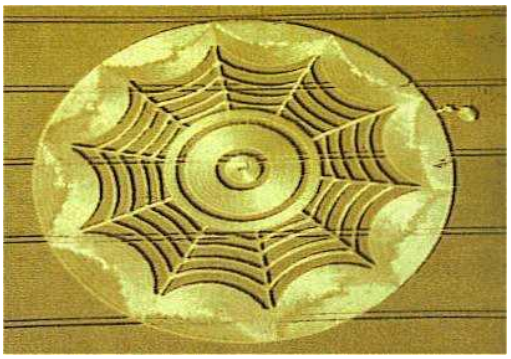

Spinrag ', Avebury, Wiltshire, 11/12 augustus 1994. Het glinsterend effect is bekomen door het gewas in tegengestelde richtingen te leggen.

Beeld van ons zonnestelsel, Longwood Warren, Hampshire, 22 juni 1995.

Het verbeeldt de zon, Mercurius, Venus, de aardebaan, de baan van Mars en Jupiter. Volgens Gerald Stanley Hawkins blijkt dit een planetaire uitlijning die plaats vond op 6 november 1903, de dag dat de gebroeders Wright bewezen dat de mens kon vliegen, en dezelfde uitlijning terug op 11 juli 1971 tijdens de missie van Mariner 9 naar Mars.

'Julia keten', Stonehenge, Wiltshire, 7 juli 1996.

Deze spiraal van 151 cirkels, gemeten vanaf de ruggengraat 915 voet (278,892 m) en verscheen op klaarlichte dag tegenover Stonehenge in een tijdsbestek van 15 minuten in het volle zicht van een drukke weg. Dit volgens getuigenissen van piloten, een boer, een bewakingsagent en automobilisten die de politie opriepen. Een professionele landmeter zei dat het hem ongeveer twee volle dagen zou vergen om dit patroon te ontwerpen.

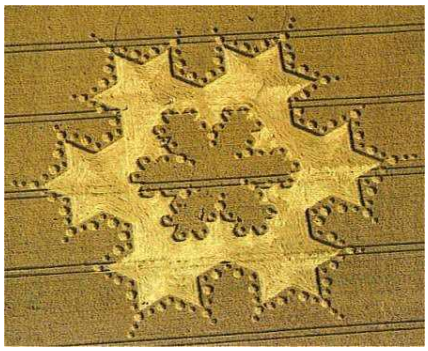

'Koch-kromme' (fractaal), Milk Hill, Wiltshire, 8 augustus 1997

Twee ingenieursbureaus schatten dat het uitzetten van de 346 referentiepunten die nodig zijn om het 71 meter brede ontwerp te construeren, voorafgaand aan het platleggen van de tarwe, 6,5 tot 7,5 dagen zou kosten, of 11 dagen indien bij duisternis ontworpen. Toch was de formatie van de ene op de andere dag definitief verschenen.

De bloem en het vierkant raster verscheen op dezelfde avond, Etchilhampton, Wiltshire, 1 augustus 1997.

Het plein binnen de cirkel is gerasterd met 28 bij 25 liniaal rechte kanalen.

Hackpen Hill, Wiltshire, 4 Juli 1999.

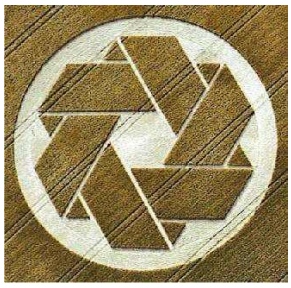

Driedimensioneel lint, Beckhampton, Wiltshire, 28 Juli 1999.

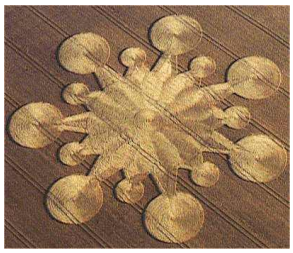

14 Puntige ster, Roundway, Wiltshire, 31 juli 1999

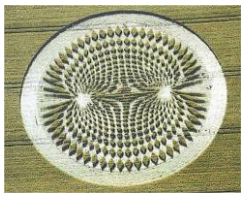

Magnetische velden, Avebury Trusloe, Wiltshire, 22 juli 2000.

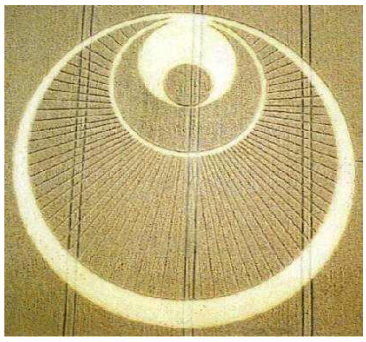

'De engel', Great Shelford, Cambridgeshire, 25 juli 2001.

De uitstralende lijnen waaruit de mantel bestaat, zijn ongeveer zes centimeter breed. Opeenvolgende lijnen zwaaien afwisselend naar buiten en naar binnen, over een totale lengte van meer dan 4000 voet. (1.219 m)

240 meter wijd lintontwerp, Stonehenge, Wiltshire, 4 juli 2002.

Bloembladontwerp, West Overton, 21 mei 2003.

De planten in de inkepingen waren al zachtjes geborsteld over een bijna verticale positie, zodat het vanuit de lucht nauwelijks zichtbaar was. Als de intacte planten opkomen naar hun normale rechtopstaande positie deden ze dat in wisselende bundels in een golvend patroon.

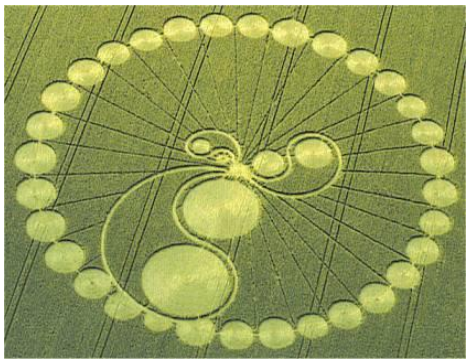

Hackpen Hill, Wiltshire, 20 Juli 2003.

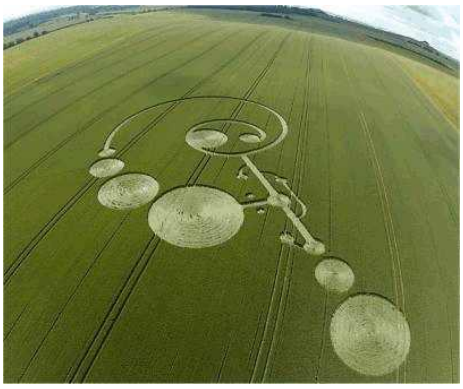

200-voet (60.96 m) lange formatie, East Field, Alton Barnes, Wiltshire, 19 juni 2004

Zonnewiel ', 300 voet (91.44 m) gekruist, Silbury Hill, 3/4 augustus 2004.

Deze formatie verscheen in ontwerp de eerste nacht en werd de volgende nacht voltooid. Sommige onderzoekers veronderstellen dat dit door de mens is gemaakt, maar er is hiervan geen overtuigend bewijs.

Woolstone Hill, Oxfordshire, 13 August 2005.

West Woods, Wiltshire, 9 augustus 2007.

Hillside Farm, West Woods, Wiltshire, 20 Juli 2008.

4. Kenmerken

In de beste 'authentieke' graancirkels hebben de platgetrapte gewassen de neiging om grotendeels onbeschadigd te zijn (tot bezoekers arriveren!) om te blijven groeien, terwijl in beduvelde cirkels de stengels over het algemeen worden gebroken, verpletterd en vaak worden gedood. De stengels van afgevlakte vegetatie in echte formaties zijn gebogen onder een hoek van maximaal 90 graden, en worden vaak in een opvallende ingewikkelde en prachtig geweven manier gelegd.

Circulaire onderdelen van een ontwerp worden meestal met de klok mee of tegen de klok in gewerveld vanaf een centraal punt naar buiten. Maar in plaats dat de werveling rond en rondgaat, in een strakke spiraal vanuit het centrum, zoals meestal het geval is in door de mens gemaakte formaties, vloeit deze dikwijls wijd uit, soms in een afzonderlijke S-vorm.

Spiralen worden vaak gemaakt in dunne stroken, geen brede banen van 3 voet (0,914 m) zoals wanneer planken of tuinrollers worden gebruikt. Waar verschillende stromen samenvloeien, hebben de planten de neiging om over en onder elkaar te worden gevlochten, wat suggereert dat alle planten tegelijkertijd in tegengestelde richtingen zijn samengevouwen.

Het gewas ligt als het ware op kabbelend water, typisch voor grote, complexe inkepingen. Merk op hoe het gewas elegant wordt gelegd in dunne bundels. Roundway, 1999.

Het centrum van een gewaswerveling wordt vaak gemarkeerd door een kaal grondgebied of een kuil met in het midden een krans van stengels en dikwijls verspringd het, soms enkele meter, ten opzichte van het wiskundige centrum. In sommige formaties zijn individuele stelen in de buitenranden van cirkels getrokken achter stilstaand gewas, wat duidelijk het gebruik van fysieke werktuigen uitsluit. De richting van de gewasstroom is vaak verschillend onder de bovenste laag van liggend gewas. Meerdere lagen, meerdere gesplitste lagen zijn nog nooit nagemaakt door het gebruik van voeten, planken, tuinrollers of plastic buizen.

B. W Levengood. Foto uit Bing

De cirkelvormende kracht kan blijkbaar een onderscheid maken tussen volgroeide planten en minder volgroeide planten, of ze nu in een rij of verspreid staan over het afgeplatte gebied blijven ze soms staan. De kracht lijkt ook in staat te zijn plantensoorten te selecteren, omdat rode papavers en distels blijven staan te midden van geplatte gerst of tarwe. Dit sluit dan ook het gebruik uit van planken en tuinrollers. De kracht is zo nauwkeurig dat tarwewanden van een stengel breed zich van de ene of andere cirkel onderscheiden.

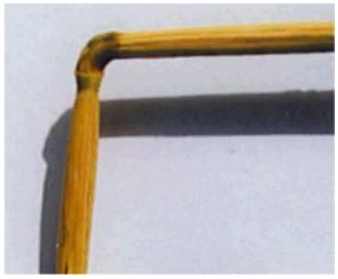

Een verkleurd en uitgerekt knooppunt met een bocht van 90 graden.

Biofysicus William Levengood en een aantal andere onderzoekers hebben ontdekt dat afgeplatte planten vaak vergrote knooppunten hebben (de kleine 'knokkels' langs de stelen van maisachtige planten) en soms 'uitdrijfholten' hebben in dezelfde gebieden, waar vocht lijkt te hebben geëxplodeerd naar buiten. Zaadontkiemingsproeven hebben aangetoond dat wanneer een formatie zich in onvolgroeide gewassen voordoet, de zaailingen gewoonlijk niet ontwikkelen, of hun groei sterk wordt verminderd, maar als een formatie in meer volwassen gewas voorkomt, groeien de zaden tot vijfmaal de normale snelheid. (Zie volgende sectie.)

60% van de kringen verschijnen op regenachtige nachten. Toch merken boeren en onderzoekers vaak dat er geen modder op afgevlakt gewas ligt, wat zou er geweest zijn als het was plagetrapt door mensen met gebruik van mechanische werktuigen. Bovendien worden soms gemakkelijk verpletterde krijtballetjes intact gevonden onder het geplatte gewas. En wanneer een formatie zich voordoet op een grond met daarin kleine, scherpe stenen zoals vuursteen, rusten de stengels bovenop de rotsen zonder vouwsporen achter te laten, wat aantoont dat er geen gewicht is aangebracht.

De grond binnen graancirkels vertoont vaak verschillen met de grond daarbuiten Bijvoorbeeld in een Canadese formatie was de grond zo hard als cement, terwijl de rest van het veld vochtig en modderig was. Volgens verslagen over die harde grond in graancirkels zou die afkomstig zijn uit andere landen, zoals Rusland.

In 50% van de graancirkels is de grond binnenin merkbaar droger dan buiten. (Zoals aangegeven in deel 3), werd dit ook door Robert Plot in 1686 gerapporteerd.) Veel van de effecten op planten en grond zijn consistent met het opwekken van intense hitte tijdens het creëren van graancirkels.

Vreemde stoffen, zoals geleiachtige of poedervormige afzettingen, worden soms aangetroffen op de planten en in de grond binnen graancirkels. Poederachtige afzettingen die werden geïdentificeerd bevatten zeer zuivere siliciumdioxide, magnesiumoxide en magnetiet

(magnetisch ijzererts). Dit laatste kan meteorisch stof zijn dat constant door de atmosfeer naar het aardoppervlak afdrijft; de concentratie in cirkels is tot 600 keer hoger dan de normale waarde, wat wijst op de aanwezigheid van sterke magnetische velden rond graancirkels.

Bijna 90% van de graancirkels in het Verenigd Koninkrijk verschijnen boven watervoerende lagen en over kalkgrond en groenzand (een olijfgroen zandsteen). Ze zijn vaak afgestemd op oude heilige plaatsen en met leylijnen of lijnen aarde-energie, zoals detectie met een wichelroede. De positie van graancirkels is soms onmiskenbaar niet willekeurig. Bijvoorbeeld, drie identieke walvisachtige pictogrammen uit 1991 vormden een perfecte gelijkbenige driehoek over meerdere mijlen wanneer gelinkt aan lijnen op de kaart.

Sommige formaties lijken gebruik te maken van tractorsporen als richtlijn, maar andere niet. Er zijn veel formaties in Canada verschenen, maar Canadese velden worden door vliegtuigen besproeid, dus er zijn geen tractorsporen om bedriegers gemakkelijk toegang tot de velden te bieden. In het Verenigd Koningrijk werden pictogrammen vaak omringd door tientallen minicirkels, met een diameter van enkele meters, op plaatsen die niet te voet kunnen worden bereikt zonder dat dit zichtbare sporen nalaat. Doug en Dave's polstokverhaal zijn een komische legende geworden.

In het geval van een gering percentage formaties, zowel eenvoudige cirkels als complexe ontwerpen, is er in het nieuw beplante veld duidelijk visueel bewijs van de graancirkel van de vorige zomer. De nieuwe planten in het gebied waar de vorige cirkel zich bevond, kunnen korter of langer zijn dan het omringende gewas of enigszins in kleur verschillen. Dit effect duurt meestal niet meer dan twee jaar na de oorspronkelijke formatie.

Dode wilde dieren worden zelden gevonden in gewasformaties, maar er zijn een paar uitzonderingen. Sommige vogels waren kennelijk betrokken geweest bij de oprichting van een uit 1993 graancirkel en waren door de kracht weggeblazen en uiteengevallen. Veren en kleine stukjes vlees waren gemengd met bloed, maar er waren geen botten of andere herkenbare delen te onderscheiden of. Laboratoriumtests op sommige van de overblijfselen bevestigden dat ze tot een 'geëxplodeerde vogel' behoorden.

In twee verschillende Canadese graancirkels werden twee dode stekelvarkens gevonden. De een was bijna uiteengevallen in zwartgeblakerde delen en de ander was platgedrukt als een pannenkoek. Schraaptekens en een rij staande gebroken schachten gaven aan dat het tweede stekelvarken zich van de omtrek naar het midden van de formatie sleepte. De richting van de stekels op zijn lichaam was dezelfde als de ligging van het gewas. Analyse van het andere stekelvarken toonde aan dat de zwartheid van de resten niet te wijten was aan verbranding. De meeste dieren voelen waarschijnlijk dat er iets te gebeuren staat en rennen weg, maar stekelvarkens reageren op gevaar door eenvoudig hun stekels op te steken en strak te zitten.

In een graancirkel werden talloze dode vliegen gevonden die met hun tong aan de zaadkoppen van de planten plakten en zoals in een spasme met hun poten en vleugels wijd uitgespreid. Sommigen leken geëxplodeerd. Andere vliegen waren nog steeds in perfecte staat, maar de meeste waren desondanks dood. Sommigen leefden nog maar waren verbluft. Na bevrijd te zijn van de planten vlogen ze weg. F. Grassi betoogt dat een schimmel (Entomophtora muscae) de meest waarschijnlijke verklaring is, in de plaats van een mysterieus cirkelvormingsmechanisme.

5. Wetenschappelijk onderzoek

Het werk van het BLT-onderzoeksteam (bestaande uit John Burke, William Levengood en Nancy Talbott) heeft graancirkelonderzoek op een stevige wetenschappelijke basis geplaatst. Van de ongeveer 300 plantengroottes die sinds 1990 zijn bemonsterd en onderzocht, vertoonden meer dan 90% afwijkende effecten in plantenweefsels en of de bodem. Tijdens deze periode zijn drie onderzoeksrapporten gepubliceerd in

wetenschappelijke tijdschriften die door vakgenoten zijn beoordeeld, * waarbij wordt vastgesteld dat het creëren van veel gewasformaties iets veel intrigeerde is dan menselijke grappenmakers met planken en borden. Sceptici hebben aangevoerd dat een groot deel van het werk van de BLT niet dubbelblind is uitgevoerd (zodat de vertekening door een experiment de resultaten mogelijk heeft beïnvloed), maar ze hebben niet kunnen aantonen dat de betreffende afwijkende effecten kunnen worden geproduceerd door het gewas mechanisch plat maken.

* W.C. Levengood, 'Anatomische afwijkingen in gewassen van graancirkels', Physiologia Plantarum, vol. 92, 1994, blz. 356-63; W.C. Levengood, 'Semi-gesmolten meteoorijzer in verband met een gewasformatie', Journal of Scientific Exploration, vol. 9, 1995, blz. 191-9; W.C. Levengood en Nancy P. Talbott, 'Verspreiding van energieën in wereldwijde gewasformaties', Physiologia Plantarum, vol. 105, 1999, pp. 615-24.

Zoals reeds vermeld, kunnen de krachten die betrokken zijn bij het creëren van gewasformaties op verschillende manieren het weefsel van de afgevlakte (en soms de interne, rechtopstaande) planten fysiek veranderen. Stengels worden tot 90 graden gebogen zonder te breken, met name bij de knooppunten, alsof het plantenweefsel aanzienlijk verzacht op het moment van afvlakking. Dit geldt zelfs voor koolzaadolie (koolzaad), dat normaal zo stijf en bros is als selderij en knapt als het meer dan 40 graden is gebogen. Als jonge, krachtig groeiende planten mechanisch worden afgevlakt, treedt altijd een knoop in de loop van de tijd op vanwege fototropisme (de natuurlijke neiging van een plant om zichzelf te heroriënteren naar zonlicht) en gravitropisme (de natuurlijke neiging van een plant zich te heroriënteren op het zwaartekrachtveld van de aarde), dus deze natuurlijke krachten moeten worden uitgesloten voordat wordt geconcludeerd dat het buigen van naalden in graancirkelplanten zinvol is. Na mechanische afvlakking duurt zelfs jonge en krachtig groeiende tarwe ongeveer vijf dagen om een significante buiging aan de knopen te produceren, terwijl in sommige gewasformaties binnen 48 uur een buiging van 40 graden of meer wordt waargenomen (www.bltresearch.com/).

Gemarkeerde buiging aan de basis van koolzaadplanten met oliehoudende zaden.

Stengels van liggend gewas worden meestal vergroot en uitgerekt, alsof ze van binnenuit zijn verwarmd. Soms is dit effect zo krachtig dat de knooppunten letterlijk ontploffen, gaten in de knoopwanden ontstaan zodat het sap uit de stengels sproeien. Verlenging van het bovenste knooppunt (apicale) in het bijzonder is statistisch significant gebleken bij onderzochte stalen uit honderden gewasformaties, hoewel het niet altijd visueel indrukwekkend is. Er zijn bekende mechanismen die een toename van de knooppuntlengte verklaren nadat een gewas is afgevlakt, zoals gravitroop, maar sommige studies suggereren dat dit mechanisme geen rekening kan houden met knooppuntlengtetoenames van meer dan ongeveer 20%, terwijl stijgingen tot 200% werden gemeten in gewasformaties. Knoluitbreiding is niet altijd volledig beperkt tot planten binnen het afgeplatte gebied van het gewas, alsof er een of andere overloop van de betrokken energie is opgetreden.

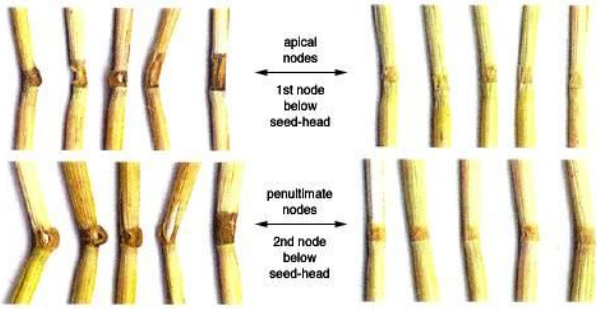

Vergelijking van knooppunten binnen een gewasformatie (links) en van 75 voet (22,86m) buiten (rechts).

Knoopverlenging en uitdrijfholtes in planten zijn opgewekt in het laboratorium door ze gedurende 20 tot 30 seconden in een magnetron te plaatsen. Microgolfstraling verwarmt het vocht in de stengel, terwijl het in stoom verandert en uitzet, de meer elastische vezels aan de bovenkant van de plant rekt, of blaast gaten in de hardere knooppunten verderop in de stengel.

In hun artikel uit 1999 beweren Levengood en Talbott dat graancirkels worden gecreëerd door plasmawervelingen, die microgolfstraling afgeven en daardoor warmte produceren. In 2001 schreef Eltjo Haselhoff een commentaar op hun artikel, wees op een paar ernstige fouten en argumenteerde dat gewasformaties werden gecreëerd door een puntvormige of sferische stralingsbron in plaats van een plasmawerveling. *

Hij rapporteerde een studie van plantenmonsters van twee cirkels in Nederland, die verschenen nadat licht boven het veld was gezien. Stalen werden genomen langs drie diameters. De grootste verlenging van de knoop werd gemeten in het midden van de formatie en daalde naar de rand toe. Hij concludeerde dat dit consistent was met de opwarming van de aarde door een kleine elektromagnetische bron, 4,1 meter boven het veld. Een nieuwsgierige en onverklaarde bevinding was dat de knooplengteveranderingen langs elke bemonsterde diameter, aan weerszijden van het midden van de cirkel, nauwkeurig spiegelden, maar de knooplengteveranderingen van elke diameter verschilden van die welke werden gevonden langs de andere twee diameters.

* E.H. Haselhoff, 'Verspreiding van energieën in wereldwijde gewasformaties' (Adviezen en opmerkingen), Physiologia Plantarum, vol. 111, 2001, pp. 123-4; Haselhoff, 2001, blz. 71-81.

Grassi et al. * hebben gepoogd de artikelen van Levengood, Talbott en Haselhoff te ontmaskeren en hun bewering dat elektromagnetische straling betrokken is bij het creëren van graancirkels. In het bijzonder worden de drie onderzoekers beschuldigd van het navolgen van gebrekkige stalen en analytishe procedures en van gegevensverwerking. Grassi et al.* beweren ook dat alleen verwarming niet de gemeten knooppuntverlengingen kon produceren. Haselhoff heeft een weerwoord van sommige van hun kritieken gepubliceerd.

* F. Grassi, C. Cocheo en P. Russo, 'Ballen van licht: de twijfelachtige wetenschap van graancirkels', Journal of Scientific Exploration, vol. 19, 2005, blz. 159-70; **www.cicap.org/crops/jse_19_2_159-170_2005.pdf**. Reactie door Haselhoff en verdere reactie door Grassi et al., Journal of Scientific Exploration, vol. 21, 2007, blz. 576-82.

Kiemtesten vertonen enorme verschillen in de ontwikkeling van zaden van afgeplatte en niet-afgeplatte planten. Als er een graancirkel optreedt vóór de bloei van de plant en de ontwikkeling van het zaad, blijft het somatische (niet-productieve) weefsel van de plant normaal ontwikkelen, maar de zaadontwikkeling houdt op of wordt aangetast. Als er een cirkel ontstaat in een iets latere groeifase in jonge gewassen waar het zaad zich nog steeds vormt, zijn de zaden kleiner en onvolgroeid en vertonen ze een verminderde of onderdrukte kieming. In meer volwassen planten worden zaden visueel belemmerd, maar de effecten op de reproductie variëren. In volwassen planten met volledig gevormde zaden vertonen zaden vaak een enorme toename in kracht en een groeisnelheid tot vijf keer die van controlezaad.

Metingen in twee graancirkels van slechts enkele uren oud toonden aan dat de stengels van afgeplatte planten een elektrische lading aan het oppervlak hadden. De mate waarin de stengels waren omgebogen was evenredig met de mate van elektrische lading op hen. Studies tonen aan dat de celwandputten in het dunne schutblad rondom tarwezaad abnormaal zijn vergroot en dat schutweefsel een verhoogde elektrische geleidbaarheid vertoont, consistent met blootstelling aan een elektrische lading.

Microscopische deeltjes van ongebruikelijk zuiver ijzer (aangenomen als meteorisch stof) zijn gevonden in twee derde van de 32 formaties

waaruit de bodem werd getest. Soms worden clusters van deze zeer kleine, bolvormige, magnetische deeltjes gevonden; soms worden grotere bollen ontdekt die vastzitten aan stukjes grond bedekt of vermengd met een gedeeltelijk gesmolten glazuur van hetzelfde materiaal. De deeltjes worden meestal geclusterd gevonden rond, of net buiten, de omtrek van cirkelvormige gewasformaties, alsof de middelpuntvliedende kracht van een draaiende vortex dit materiaal naar de randen verdeelt.

Maar soms zijn de deeltjes geconcentreerd in de grond in de middelpunten van cirkels, waarbij de hoeveelheden naar de randen afzakken, terwijl in andere gevallen het materiaal lineair wordt afgezet, gewoonlijk in toenemende hoeveelheden naar de randen toe. Als graancirkels worden gemaakt door plasmasystemen, zou dit de aantrekkingskracht van magnetische stofdeeltjes verklaren, aangezien plasma rond de magnetische veldlijnen een eigen magnetisch veld creëert. Maar de verschillende verspreidingspatronen van het magnetische stof zijn raadselachtig.

Een studie röntgendiffractie (afbuiging van golven) van kleimineralen in graancirkels, uitgevoerd door het BLT-team van 1999 tot 2001 met de hulp van onafhankelijke wetenschappers, onthulde dat specifieke kleimineralen (illite/smectites) een subtiele maar statistisch significante toename vertonen in de graad van kristallisatie (dwz grotere ordening van de atomen). Verhoogde kristallisatie is nog nooit eerder gemeld in oppervlaktegrond. Het is alleen gezien in sedimentair gesteente dat is blootgesteld aan de druk van tonnen boven elkaar gelegen rots en gedurende honderden of duizenden jaren warmte heeft opgewekt uit het binnenland van de aarde.

Het is duidelijk dat als de geologische druk aanwezig was geweest, de graancirkelplanten zouden zijn uitgewist. De kristallijne verandering zou ook kunnen worden veroorzaakt door intense hitte (ten minste 6-800 ° C over een periode van vele uren), maar dit zou de planten hebben verbrand.

De geteste planten in de cirkels toonden de goed gedocumenteerde veranderingen (langwerpige knopen en uitdrijfholten) die regelmatig worden aangetroffen in graancirkels die door mechanische afvlakking niet zijn gecreëerd. De plant veranderd en verhoogde kristallisatie vond plaats op dezelfde testlocaties, wat suggereert dat wat de plant ook veroorzaakte verandert veroorzaakte, ook de grondveranderingen.

Maar de intense energie die nodig is om de bodemeffecten te produceren, zou de planten totaal hebben vernietigd. Een mineraloog die betrokken was bij het onderzoek concludeerde dat een energie die momenteel onbekend is voor de wetenschap, moet worden betrokken.

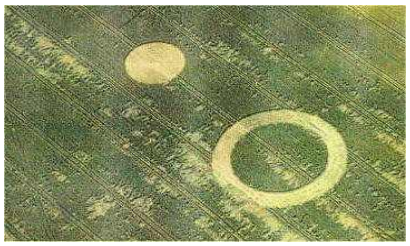

Geometrisch en niet-geometrisch neergehaald gewas in hetzelfde veld.

Gebieden van willekeurig afgeplatte graangewassen, door boeren 'accommodatie' genoemd, komen veel voor in de wereld en worden meestal toegeschreven aan overbemesting en of weersinvloeden. Luchtfoto's onthullen regelmatig gebieden met onregelmatig afgeplatte gewassen op dezelfde velden als geometrisch afgeplatte patronen. Een zeer belangrijke bevinding van het BLT-team is dat niet geometrisch neergehaald gewas soms dezelfde gebogen en langwerpige knopen vertonen die in graancirkels voorkomen. Dit suggereert dat er dezelfde vormende krachten bij betrokken zijn, maar dat ze soms chaotisch handelen in plaats van geordend. Dezelfde afwijkingen worden ook aangetroffen in bosjes staande planten binnen graancirkels, duidelijk niet als gevolg van mechanische afvlakking.

Wordt vervolgd.
Vertaald uit het Engels. E. M.

Ethiek in de moderne wereld

Danielle Audoin

DANIELLE AUDOIN (1926 - 2017)
Bij velen onder ons is ze bekend als de auteur van boeken als 'Een benadering van Theosofie' en 'De Gulden Treden', waarin ze op prachtige wijze inzicht geeft in deze leidraad voor een spiritueel leven. Danielle Audoin werd geboren in 1926 in een gelovig christelijke familie. In december 1956 werd ze lid van de Société Théosophique de France (STF). Ze nam deel en droeg bij aan ontelbare seminaries, zomerscholen, Europese en Wereldcongressen. Meerdere malen bezocht ze het hoofdkwartier in Adyar, waar ze deelnam aan Internationale Conventies. Meerdere malen ook werd ze gekozen en herkozen voor de Bestuursraad van de Franse theosofische vereniging en vervulde ze binnen de Sectie ontelbare taken, zichtbaar en onzichtbaar.
Op 26 juni 2017 is Danielle Audoin vredevol overgegaan naar een hoger leven.

Hoewel er tegenwoordig een aarzelende neiging lijkt om terug te keren naar de notie van goed burgerschap, vindt de meerderheid van de mensen nog steeds dat elk gepraat over ethiek en moraal ouderwets is.

Problemen oud en nieuw.

Met betrekking tot de problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd, hebben spirituele leraren door de eeuwen heen onophoudelijk gewezen op de noodzaak van een fundamentele verandering in het individu door middel van ethiek, bewerend dat anders geen enkele politieke of sociale hervorming allesbehalve een mislukking kan zijn.

De problemen van de moderne wereld zijn inderdaad niet van nature verschillend van die van de afgelopen eeuwen. Oorlog, geweld, barbaarsheid, corruptie, uitbuiting van de zwakken, de kloof tussen arm en rijk hebben altijd bestaan.

Fundamenteel is de aard van de problemen van de mensheid en de oorzaak van alle conflicten en lijden onveranderd gebleven. De oplossing ligt in de mens zelf en niet in zijn levensomstandigheden, in zijn reacties op situaties en niet in de situaties zelf.

De enige geldige en duurzame oplossing moet niet gezocht worden in veranderingen in de maatschappij, maar in het transformeren van zichzelf.

De wortels van geweld, corruptie, onverantwoordelijkheid en dergelijke liggen in ieder van ons.

Ethiek heeft niets te maken met externe overwegingen. Het is onafhankelijk van tijd en ruimte, voorbij modes en beschavingen. Het is afgeleid van de fundamenten van de oude wijsheid en de essentiële aard van de mens.

Volgens theosofische leringen is het leven EEN en is het hele gemanifesteerde universum de gedifferentieerde uitdrukking van dat ENE Leven en niet de juxtapositie (het naast elkaar plaatsen) van een veelvoud van afzonderlijke kleine levens.

De mens heeft dus geen afzonderlijk bestaan. Het gevoel van af gescheidenheid is de oer illusie die de oorsprong is van al het verkeerde gedrag van de mens. De remedie ligt in het realiseren van de eenheid van het leven.

Het concept van de gemeenschappelijke oorsprong van de mensheid, niet alleen op het fysieke niveau, maar vooral op het niveau van de ziel en de geest. Eenmaal diepgeworteld in ons

hart, zou het ons ver brengen op de weg van echte naastenliefde en broederlijke welwillendheid.

Onderlinge afhankelijkheid. Dat principe van Eenheid lijkt misschien ver verwijderd van onze dagelijkse preoccupaties. Het is dus noodzakelijk om dat andere principe dat ervan is afgeleid toe te voegen: onderlinge afhankelijkheid.

De schijnbare veelvoud van de gemanifesteerde wereld is in werkelijkheid een groot netwerk van onderlinge afhankelijkheid, bestemd om in perfecte harmonie te functioneren. De illusie van afgescheidenheid geboren in de menselijke geest en de grillen van onafhankelijkheid maken het hele netwerk pijnlijk onevenwichtig.

Vanwege de WET VAN KARMA, nog een zeer belangrijk beginsel van de theosofische leringen, moet elk onevenwicht gecompenseerd worden door het herstel van het evenwicht, wat ook pijnlijk kan zijn. Dus alle problemen die ontstaan en worden bestendigd waardoor niet alleen de mensheid maar het hele universum wordt beïnvloed.

Ethiek is een middel om het evenwicht van de natuur te herstellen door de fundamentele principes van de theosofische leringen in praktijk te brengen: universele eenheid, menselijke solidariteit, karma en reïncarnatie, die volgens HP Blavatsky de vier schakels van de gulden treden zijn die de mensheid moeten binden tot een familie, EEN UNIVERSELE BROEDERSCHAP.

Waarnemen of voelen dat het Leven EEN is om te beseffen dat er geen strikt individuele actie is, maar een uitgebreide gecombineerde beweging. Er is onmiddellijke actie en reactie tussen het individu en het hele gemanifesteerde universum. Het is misschien moeilijk om toe te geven dat elk mens bijdraagt aan het welzijn of de tegenslag van de hele samenleving, om nog maar te zwijgen van het universum.

Ethiek is geen morele code die van buitenaf wordt opgelegd, een stel regels die vastleggen wat te doen of niet te doen, een politieke autoriteit gehoorzamen of een God die in het oordeel zit. Harmonie wordt niet teweeggebracht door externe druk. Het is een poging om te begrijpen, te observeren, innerlijk te ontwaken, leidend tot zelfvergetelheid.

Sociale of religieuze moraal leidt meestal tot een grotere zelfbewustheid. Spirituele ethiek stuurt beide weg door een middenweg te suggereren: niet onthechting maar matiging; geen deugden maar een intrinsieke deugd alleen, die zelfvergetelheid is.

Als we ons hiervan bewust worden, zullen we de behoefte voelen om een andere levensstijl aan te nemen. Ethiek is de praktische uitdrukking van die stichtingen, een uitdrukking zonder welke geen geluk mogelijk is voor de mensheid. De eenheid van het leven, onderlinge afhankelijkheid en wederzijdse verantwoordelijkheid zijn de grondslagen van de ethiek.

Respect voor anderen, harmonieuze relaties en altruïsme drukken die principes uit in ons dagelijks leven, dat uit relaties bestaat.

Ethiek heeft niets te maken met heroïsche presentaties, maar met een eenvoudige manier van leven die rechtvaardig, gebalanceerd en harmonieus is tot in het kleinste detail. Dit zal een einde maken aan de rusteloosheid van de persoonlijkheid, die de manifestatie van de spirituele eigenschappen van het ZELF BELEMMEREN.

Het leven is er EEN. Geen enkel geluk of ongeluk is strikt persoonlijk. De fusie van het persoonlijke in het universele, dat zelfvergetelheid is, de weg naar het welzijn van de mensheid.

Wanneer we proberen vast te stellen waarom ethische leringen geen grotere invloed hebben gehad op het gedrag van de mens, komen we tot de ontdekking dat ze uitsluitend vanuit een religieus gezichtspunt zijn behandeld. Wat hieraan ontbreekt is een filosofie die aantoont *waarom* de mens ethiek in praktijk moet brengen en een wetenschap die bewijst dat deze filosofie op feiten in de natuur berust.

De leringen van karma en reïncarnatie bieden de filosofische grondslag waarop ethiek berust. Deze leringen berusten op hun beurt op de natuur, want de wetenschap heeft bewezen dat de materiële kant van de natuur wordt beheerst door wetten, en verstand en logica zeggen ons dat deze wetten overal in het heelal moeten gelden.

Als we ethische leringen aan een onderzoek onderwerpen, zien we dat, zelfs al verwijzen ze niet naar de wet van oorzaak en gevolg, zij toch erop berusten. In de Bergrede zegt Jezus tegen de mensen ‘zoek eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid’ en dan zal in de behoeften van het lichaam worden voorzien.

Wat is ‘het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid’ anders dan onzelfzuchtigheid en grootmoedigheid in praktijk brengen, kortom leven volgens de Gulden Regel? Zulke handelingen moeten hun gevolgen hebben, want de natuur zal op onze handelingen op overeenkomstige wijze reageren en de gevolgen keren onvermijdelijk naar ons terug.

Daarom zegt Jezus in feite: Geef, en het verkrijgen zal vanzelf gaan, een uitspraak die op de wet van oorzaak en gevolg berust.

Uit: Het Levensraadsel

Nils A. Amnéus

Uitnodiging
Nationaal programma

Dinsdag 08 mei 2018
Witte Lotus dag
Samenkomst om 19.30 uur

Net als overal op de wereld herdenken we deze dag het heengaan van Helena Petrovna Blavatsky. In haar testament vroeg ze om bij deze gelegenheid te lezen uit haar favoriete boeken: de Bhagavad Gita, Het Licht van Azië en de Stem van de Stilte.

Wie kan, brengt een bloemetje mee.

Alle informatie via mail: info@ts-belgium.be
GSM: +32 486 631 997 - Sabine Van Osta - Secretaris Generaal

Belgische Theosofische Vereniging vzw Geuzenplein